

24è. COMUNICAT. SOBIRANIA FINANCERA

La situació generada els mesos de setembre i octubre de 2017, amb el trasllat fora del país de les seus centrals dels que fins llavors eren considerats els principals bancs catalans va posar al descobert l'extraordinària feblesa del nostre sistema financer. Per tant, el front econòmic esdevé un dels principals eixos d'actuació en aquesta segona etapa del procés independentista. Com diu el Full de ruta que constitueix el centre del debat de la 2a Conferència nacional per l'estat propi (www.mxi.cat), en l'encapçalament d'aquest front, la sobirania econòmica i energètica representen dos dels pilars bàsics per construir un nou estat adaptat a les exigències del segle XXI i, alhora, són els punts més febles que tenim per poder assegurar la viabilitat de la nova República que estem construint. Aquesta sobirania només serà possible amb unes estructures econòmiques i financeres pròpies i integrades en un sistema europeu estable i, amb la implantació progressiva d'una estructura d'energia renovable pròpia, basada en l'autoconsum i en els parcs eòlics i fotovoltaics.

En el mateix document, més endavant, es diu: La creació d'un sistema financer propi, solvent i amb la capacitat necessària, passa tant per aconseguir la implicació activa d'una part significativa de la societat catalana com de la participació i suport d'entitats financeres existents a altres països europeus o de la resta del món. En aquest sentit, en l'esmentat Full de ruta es proposa activar dos projectes concrets. En el projecte 18 (Sistema financer català) es diu: Atesa l'actuació de les principals entitats financeres del país durant la primera etapa del procés d'independència, es fa imprescindible la creació d'un sistema financer propi, amb dos tipus d'entitats: les caixes populars, generalment de caràcter cooperatiu, inserides en un gran grup cooperatiu que serveixi, alhora, de garantia i seguretat, adreçat fonamentalment a cobrir les necessitats individuals/familiars de la ciutadania, dels autònoms, comerços i petits empresaris i un banc industrial i comercial per a cobrir les necessitats del teixit empresarial del país. Ja hi ha algunes iniciatives en marxa però que potser caldrà reorientar i unificar, sobretot quan es busqui suport i capital exterior per guanyar solidesa, confiança i credibilitat dins el sistema financer internacional.

En el projecte 19 (Moneda digital catalana) es parla de la necessitat d'introduir una moneda digital pròpia, basada en la cadena de blocs (blockchain), en projectes de comerç electrònic i d'altres amb un nombre elevat de consumidors, fins agafar la consistència i volum necessari per acabar d'introduir-la, des del Consell de la República i prèvia aprovació de l'Assemblea de Representants, com a moneda digital d'àmbit català. Cal evitar la temptació de basar-la en una criptomoneda especulativa que deixa a la deriva dels mercats el valor de l'economia dels països que l'adopten. L'objectiu final és acabar disposant d'una moneda pròpia, digital, per a ús intern del país i mantenir l'euro com a moneda de relació internacional. La paritat, o no, entre les dues monedes seria competència de l'autoritat monetària de la República catalana.

Aquestes i altres propostes han de ser objecte d'estudi i desenvolupament en el marc d'aquests dos projectes que, junt amb els altres previstos en el projecte de Full de ruta, han de servir per crear les condicions necessàries per arribar a la fase de desenllaç en una situació favorable a la instauració de la República i al període de manteniment del control del territori i, a continuació, de normalització de la nova legalitat republicana.

20 de març de 2023